KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 23. december 1977

om en procedure i henhold til EØF-traktatens artikel 85

(IV/29.176 — pergamentpapir)

(Den tyske, den engelske, den franske og den italienske tekst er de eneste autentiske)

(78/252/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 85,

under henvisning til Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962 (1), særlig artikel 3 og 15,

under henvisning til den af Kommissionen den 25. april 1977 trufne beslutning om på eget initiativ i denne sag at indlede procedure i henhold til artikel 3 i forordning nr. 17,

under henvisning til høring af de berørte virksomheder i henhold til artikel 19, stk. 1, i nævnte forordning nr. 17 og bestemmelserne i forordning nr. 99/63/EØF af 25. juni 1963 (2),

under henvisning til udtalelse af 9. november 1977 fra Det rådgivende udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål i overensstemmelse med artikel 10 i forordning nr. 17, og

ud fra følgende betragtninger:

I. DE FAKTISKE OMSTÆNDIGHEDER

A. BESKRIVELSE AF MARKEDET

1. Produktionen

(1) Pergamentpapir fremstilles ved at nedlægge papirark af god kvalitet i et svovlsyrebad. Man får således en type papir, som er gennemsigtigt og langt stærkere end det oprindelige papir, og som er uigennemtrængeligt for fedtstoffer og i stor udstrækning for vand og luft.

(2) Pergamentpapir anvendes som beskyttende emballage til fedtstoffer (som f.eks. smør og fedt), til andre levnedsmidler og selv til dynamit. Man anvender det også som membran for osmose og dialyse, som dokument- eller tegnepapir, til fremstilling af lykønskningskort osv. Til produktionen af visse typer tapet fremstilles der også pergamentpapir, der kun er behandlet på den ene side. Men alle disse former for teknisk anvendelse udgør kun sekundære eller endog kun marginale anvendelsesmuligheder. Det vigtigste anvendelsesområde for pergamentpapir er emballage til fedtholdige levnedsmidler, især smør, og kun markedet for denne type pergamentpapir tages i betragtning i denne beslutning.

(3) Pergamentpapir gøres ofte under færdigbehandlingen blødere og mere gennemsigtigt ved en let appretering med glycerin, glucose osv. Pergamentpapiret undergår i øvrigt, før det anvendes til indpakning af smør eller andre levnedsmidler, en række andre former for behandling og forarbejdning (imprægnering, påtrykning, tilskæring, osv.), der som oftest udføres af papirforarbejdere, trykkere eller emballagefabrikanter.

(4) Den vigtigste konkurrent til pergamentpapir er kunstpergamentpapir eller »greaseproof« papir, som fremstilles ved at papirmassen (oftest bisulfitmasse) underkastes en særlig raffineringsproces. Dette papir er ligeledes gennemsnigtigt og i stor udstrækning uigennemtrængeligt for fedtstof. Det ligner pergamentpapir, men er ikke så vandtæt. Det tjener stort set til samme formål som pergamentpapir, men på grund af dets lavere pris anvendes det i større udstrækning til indpakning af fedtholdige levnedsmidler.

(5) De officielle statistikker indeholder ikke særskilte tal med hensyn til fremstillingen af pergamentpapir; fremstillingen heraf medtages under produktionen af andre former for indpakningspapir som f.eks. »grease-proof« og pergamyn (3). Dog kan produktionstallene fås hos de nationale og internationale brancheorganisationer. Nedenstående tabel, som er opstillet af Genuine Vegetable Parchment Association (GVPA) (4); viser, hvorledes produktionen har udviklet sig i medlemsstaterne fra 1967—1973.

---

(1) EFT nr. 13 af 21. 2. 1962, s. 204/62.
(2) EFT nr. 127 af 20. 8. 1963, s. 2268/63.
(3) Pergamyn er gennemsigtigt papir, som hovedsagelig anvendes til indpakning af blomster.
(4) Se side 56, pkt. 16.

Produktion af pergamentpapir bestemt til emballagebrug

(i tons)

	1967	1968	1969	1970	1971	1972	1973
Belgien	862	—	—	—	—	—	—
Tyskland	18 540	19 616	19 836	18 336	16 259	15 570	16 357
Frankrig	11 890	12 700	12 802	12 378	11 600	12 849	14 305
Det forenede Kongerige	15 128	15 086	14 010	13 864	7 475	5 599	6 028
Italien (1)	3 273	2 803	3 563	3 375	3 032	3 935	3 902
I alt (EØF)	49 693	50 205	50 211	47 953	38 366	37 953	40 592
Australien	—	—	—	—	2 476	2 542	2 536
Finland	5 464	6 260	6 249	7 017	7 026	6 876	6 738
I alt (GVPA)	55 157	56 465	56 460	54 970	47 868	47 371	49 866

(1) For Italiens vedkommende vedrører tallene i tabellen kun produktionen i virksomheden Burgo, medlem af GVPA indtil 1975; tallene omfatter ikke produktionen hos de to andre italienske producenter (CIMA og CRDM), der aldrig har været medlemmer af GVPA, og som tilsammen fremstiller ca. 3 000 tons pergamentpapir.

(*Kilde:* GVPA)

(6) Fra 1966 til 1969 har produktionen i Fællesskabet af pergamentpapir bestemt til emballagebrug holdt sig uforandret på ca. 50 000 tons. Fra og med 1970 er der sket en gradvis formindskelse af produktionen i Fællesskabet, hvilket for en stor del skyldes konkurrencen fra andre former for indpakning (anvendelse af »grease-proof« papir og polyethylenfilm på områder, hvor der før brugtes pergamentpapir). Den i 1973 konstaterede stigning i produktionen skyldes alene et konjunkturfænomen. De tilgængelige oplysninger vedrørende tiden efter 1973 — omend de ikke er fuldstændige — giver anledning til at konkludere, at den faldende tendens på markedet er forsat.

(7) Af medlemsstaterne producerer kun fire pergamentpapir. Det drejer sig om Tyskland, Frankrig, Det forenede Kongerige og Italien. I 1973 fremstilledes til emballagebrug ca. 16 000 tons pergamentpapir i Tyskland og 14 000 tons i Frankrig. Inden for samme tidsrum fremstilledes kun ca. 7 000 tons i Italien og 6 000 tons i Det forenede Kongerige. Derudover kan det fastslås, at der i Belgien efter 1967 ikke længere er fremstillet pergamentpapir, og at der i 1971 i Det forenede Kongerige er sket et voldsomt fald i produktionen fra 13 864 til 7 475 tons (se tabellen ovenfor).

2. Handelen inden for Fællesskabet

(8) For så vidt angår udenrigshandelen giver de af De europæiske Fællesskabers statistiske Kontor offentliggjorte statistikker (se bilag A 1 — A 3) et ret repræsentativt billede af handelen inden for Fællesskabet med pergamentpapir beregnet til indpakning af levnedsmidler, selv om der i disse statistikker ikke skelnes mellem de forskellige typer af pergamentpapir. Af disse tabeller fremgår det, at kun de to medlemsstater med den betydeligste produktion, Tyskland og Frankrig, udfører temmelig store mængder af pergamentpapir. Det fremgår endvidere, at denne eksport hovedsagelig er rettet mod bestemte lande inden for Fællesskabet (Belgien, Danmark, Nederlandene og Det forenede Kongerige), mens der derimod mellem Tyskland, Frankrig og Italien næsten ingen handel er.

3. Virksomhederne

(9) I det følgende er opregningen af de pågældende virksomheder ledsaget af en angivelse af deres produktionstal for pergamentpapir beregnet til indpakning. Som følge af de statistiske vanskeligheder, som opstår på grund af sondringen mellem de forskellige slags pergamentpapir, er disse tal baseret på et overslag (gennemsnittet af produktionen i 1974 og 1975).

(10) I Tyskland findes der fire pergamentpapirproducenter: Feldmühle AG, 4 P Nicolaus Kempten GmbH, 4 P Rube Göttingen GmbH og Schleipen & Erkens AG (herefter: Feldmühle, Nicolaus, Rube, Schleipen & Erkens). Disse virksomheder er medlemmer af en tysk brancheorganisation, som de selv har oprettet: »Vereinigung Echt Pergament«.

(11) Den tyske produktion er stort set fordelt på de fire producenter som følger: Feldmühle 5 000 tons; Nicolaus 5 000 tons; Rube 2 000 tons; Schleipen & Erkens 8 000 tons. For så vidt angår Rube, bør det præciseres, at denne virksomhed ud over de 2 000 tons pergamentpapir til indpakning af levnedsmidler fremstiller pergamentpapir specielt beregnet til teknisk brug i næsten samme omfang. Det bør desuden bemærkes, at før 1973 fremstillede virksomheden Henkel ligeledes pergamentpapir, men at virksomheden efter dette tidspunkt har indstillet produktionen heraf.

(12) Indtil 1970 var der i Frankrig fire pergamentpapirproducenter: Canson & Montgolfier, Dalle & Lecomte, Les Papeteries Alamigeon & Lacroix (herefter Alamigeon og Vizille. Vizille ophørte med at fremstille pergamentpapir i 1970. Canson & Montgolfier, som kun fremstillede ca. 1 000 tons pergamentpapir pr. år, indstillede i 1974 ligeledes sin produktion. Der er således for tiden kun to pergamentpapirproducenter i Frankrig, Alamigeon, som producerer ca. 2 000 tons pr. år, og Dalle & Lecomte, som har en produktion på ca. 10 000 tons.

(13) De franske producenter har oprettet en brancheorganisation, »Syndicat des Fabricants de Papiers Sulfurisés«, som de alle i sin tid var medlemmer af, og til hvilken de to resterende producenter stadig er knyttet.

(14) I Det forenede Kongerige producerer for tiden kun én virksomhed, Wiggins Teape, pergamentpapir. Virksomhedens årlige produktion er på ca. 6 000 tons. Før 1971 fremstillede koncernen Inveresk ligeledes pergamentpapir, og de engelske producenters produktion var dengang af næsten samme omfang. I 1971 indstillede Inveresk fremstillingen af denne vare.

(15) I Italien fremstillede indtil 1975 tre papirproducenter pergamentpapir. Det drejede sig om CIMA og CRDM, som tilsammen fremstillede ca. 2 000 tons, og Cartiere Burgo, som i 1975 indstillede denne produktion, der i øvrigt på det tidspunkt kun var på 1 500—1 800 tons pr. år.

(16) Alle de nævnte producenter med undtagelse af CIMA og CRDM er medlemmer af »Genuine Vegetable Parchment Association« (GVPA) eller har været medlemmer heraf, før de indstillede pergamentpapirproduktionen. Denne internationale brancheorganisation med sæde i Sverige tæller blandt sine medlemmer ligeledes det finske selskab G.A. Serlachius OY, der i sin fabrik i Kangas fremstiller ca. 7 000 tons pergamentpapir, samt siden 1971 det australske selskab Associated Pulp and Paper Mills Ltd., som producerer ca. 2 500 tons pr. år. Den 12. februar 1975 ophørte Wiggins Teape med at være medlem af GVPA.

B. PRODUCENTERNES ADFÆRD

1. **Forsyningerne til det britiske marked**

(17) Den 4. februar 1971 afholdt EVPAs medlemmer en generalforsamling i Paris på foranledning af de engelske producenter. I det af GVPAs sekretariat affattede mødereferat hedder det side 2, stk. 3:

(18) »Formanden oplyste generalforsamlingen om baggrunden for mødet, var blevet indkaldt til efter anmodning fra de britiske medlemmer. Det blev meddelt, at British Vegetable Parchment Mills Ltd (Inveresk) vil indstille sin produktion af pergamentpapir i Northfleet-fabrikken i marts 1971. Wiggins Teape vil derefter forsyne hele markedet i Det forenede Kongerige såvel som i Irland. Fra og med 1971 vil Wiggins Teape have behov for at supplere sin egen produktion ved opkøb hos andre pergamentpapirproducenter« (1).

(19) Den 22. marts 1971, dvs. halvanden måned efter generalforsamlingen i Paris, sendte Wiggins Teape alle sine egne kunder såvel som Inveresks tidligere kunder en skrivelse med oplysning om, at Wiggins Teape efter indstillingen af Inveresks produktion havde accepteret selv at sikre den fortsatte levering til alle forbrugerne i Det forenede Kongerige, og at selskabet med henblik herpå havde sikret sig supplerende forsyninger fra andre europæiske producenter. I samme skrivelse anførtes det desuden, at den toldafgift på 18 % (2), som pålagdes ved indførselen af disse varer, ville blive ligeligt fordelt på de samlede leveringer, heri medregnet leveringer fra Wiggins Teapes fabrik.

(20) Af en gennemgang af de statistiske tabeller, som er blevet opstillet i forbindelse med et kontrolbesøg hos Wiggins Teape, fremgår det, at leveringerne af pergamentpapir til denne virksomhed siden januar 1972 er blevet foretaget af følgende

---

(1) *Original tekst:* »The Chairman informed the Meeting of the background for this Meeting which had been called upon a request from British members. It was reported that British Vegetable Parchment Mills Ltd (Inveresk) will cease the production of vegetable parchment at the Northfleet mill in March 1971. Wiggins Teape will thereafter service the entire markets in the UK as well as in the Irish Republic. From May 1971 and onwards Wiggins Teape will need to supplement their own production by quantities acquired from other producers of vegetable parchment«.

(2) Efter anmodning fra Wiggins Teape blev denne told ophævet den 1. 1. 1972.

producenter: Alamigeon, Dalle & Lecomte, Feldmühle, Nicolaus, Schleipen & Erkens, Serlachius (Kangas) (sidstnævnte producent leverede kun 6 tons i 1972). De samlede forsyninger til Wiggins Teape var på 1 240 tons i 1972, 1 374 tons i 1973 og 1 168 tons i 1974 og fordeler sig efter oprindelsesland på følgende måde:

(i tons)

	Frankrig	Tyskland	Finland	I alt
1972	542	691,7	6,3	1 240
1973	792,6	581	—	1 373,6
1974	695	473,2	—	1 168,2

(21) Bortset fra disse leveringer af pergamentpapir til Wiggins Teape har de franske og tyske producenter ikke foretaget leveringer af pergamentpapir til det engelske marked. Det er vigtigt at præcisere, at de leverancer, som producenterne fra de andre europæiske lande har foretaget til Wiggins Teape, ikke af GVPA betragtes som egentlig eksport, og at de følgelig heller ikke fremgår af denne organisations eksportstatistikker (se pkt. 38). Manglen på leveringer til andre købere end Wiggings Teape modsiges ikke af de europæiske statistikker over udenrigshandelen (se bilag A 1 — A 3). Forskellene, som fremgår af en sammenligning mellem de officielle statistikker og Wiggins Teapes fortegnelser, kan forklares ved småpartier, der er blevet solgt af franske og tyske forhandlere/forarbejdere.

(22) For så vidt angår det irske marked fremgår det af de af GVPA opstillede eksportstatistikker, at ca. 90 % af forbruget af pergamentpapir i Irland i årene 1973—1974 blev dækket af Wiggins Teape, mens resten blev leveret af Schleipen & Erkens.

(23) Hvad angår adgangen til det britiske marked er det væsentligt at gøre opmærksom på, at en told på 18 % på import af pergamentpapir samt forskelle i produktionsnormer kan skabe hindringer, som vanskeliggør direkte leveringer til dette marked fra kontinentale producenter.

2. Opdelingen af de øvrige nationale markeder

(24) Den 6. september 1966 afholdt GVPA i Hamburg en ekstraordinær generalforsamling for at undersøge forslaget fra Wiggins Teape, London, om at standse pergamentpapirproduktionen i fabrikken i Nivelles (Belgien), som tilhørte Wiggins Teape Belgium, mod en erstatning for den del af markedet, som således ville blive til rådighed for de andre GVPA-producenter.

(25) I det af Burgos' repræsentant udfærdigede mødereferat hedder det, at medlemmerne af GVPA efter en undersøgelse af situationen på det belgiske og hollandske marked blev enige om følgende punkter:

(26) 1. Med instillingen af produktionen i Wiggings Teapes belgiske fabrik bliver det belgiske marked, som indtil da var forbeholdt Wiggins Teape Belgium, frit eksportmarked for alle de andre producenter på følgende betingelser:

— i 3 år skal salget til de belgiske kunder ske gennem Wiggins Teape Belgiums belgiske salgsorganisation;

— i 3 år skal eksportørerne til det belgiske marked betale Wiggins Teape en provision på 15 %.

(27) 2. Det hollandske marked, som indtil 1966 var delt mellem de belgiske og tyske producenter, bliver frit eksportmarked, uden at Wiggins Teape får nogen erstatning herfor; det samme vil være tilfældet for de kvoter, som Wiggins Teape Belgium rådede over på de andre eksportmarkeder.

(28) 3. GVPA vil opstille en prisliste for Belgien og Nederlandene, således som allerede sket for de andre eksportmarkeders vedkommende (se pkt. 40—52).

(29) I de af GVPA opstillede eksporttabeller, som angiver medlemmernes samlede udførsel af pergamentpapir til de forskellige modtagerlande (se pkt. 38), nævnes ingen eksport fra medlemmerne til deres respektive lande (Tyskland, Frankrig, Italien).

(30) Denne markedsopdeling, der — med undtagelse af de andre europæiske producenters leveringer til Wiggins Teape — sker mellem de fire pergamentproducerende lande inden for Fællesskabet, modsiges ikke af de offentlige statistikker for udenrigshandel (se bilag A 1 — A 3), som også omfatter eksport foretaget af forhandlere eller forarbejdere, som ikke er medlemmer af GVPA.

(31) GVPA sendte den 27. marts 1972 en skrivelse til Burgo for at gøre denne virksomhed bekendt med, at der efter ønske fra de tyske producenters side den 19. april 1972 i Düsseldorf ville blive afholdt en ekstraordinær forsamling med deltagelse af GVPAs franske og tyske medlemmer med henblik på at undersøge det problem, der var opstået på grund af de øgede leveringer af pergamentpapir til Tyskland, formodentlig stammende fra en udenforstående virksomhed (Papeteries de Montévrain).

(32) På GVPAs generalforsamling den 19. juni 1973 gjorde de franske og tyske producenter opmærksom på, at 63 tons pergamentpapir med oprindelse i Italien var blevet eksporteret til Frankrig i april måned, og at sådanne leveringer også syntes at have fundet sted til Tyskland. Da en prøveudtagning havde vist, at det kunne dreje sig om pergamentpapir fremstillet af CIMA »anmodede de berørte deltagere om, at der om muligt kunne klages til CIMA for at standse denne eksport eller i hvert fald for at opnå, at de berørte lande blev gjort bekendt hermed« (1).

(33) Samhandelen mellem de fire lande i fællesskabet, som fremstiller pergamentpapir, karakteriseres endvidere af følgende forhold:

a) strengere tyske standarder (DIN-standarder og Deutscher Milch-Kontors særlige forskrifter);

b) i Frankrig eller Italien, er prisniveauet lavere end kostprisen for de tyske producenter.

3. Udveksling af oplysninger om eksportens størrelse og om priserne

(fra juni 1973 til slutningen af 1974)

(34) I den sidste udgave af vedtægterne for GVPA af 26. september 1962 fastsættes i artikel 1, afsnit c), at der mellem sammenslutningens medlemmer skal ske en udveksling »af oplysninger vedrørende produktion, forskning, udvikling, forbrug og salgsbetingelser i forbindelse med pergamentpapir«.

(35) I praksis sker denne udveksling af information i to faser: i den første fase bliver alle de særlige oplysninger vedrørende hver enkelt virksomhed af disse virksomheder tilsendt GVPAs sekretariat; i anden fase bliver disse oplysninger — hvad enten de er blevet bearbejdet eller ikke — sendt tilbage til alle GVPAs medlemmer.

a) *Meddelelsen af oplysninger til GVPA om eksportens størrelse og om priserne*

(36) GVPAs medlemmer fremsendte regelmæssigt til GVPAs sekretariat genparter af alle fakturaer vedrørende salg til eksport. Denne praksis omtales såvel i afsnit 1 litra c), i det af Burgos repræsentant udfærdigede referat af GVPAs møde den 6. september 1966, hvor det påpeges at: »Eftersom alle producenternes eksportfakturaer altid regelmæssigt er blevet sendt til GVPA, vil det være nemt at foretage en opgørelse herover« (2), som i bilaget til det af GVPAs sekretariat udfærdigede referat af GVPAs 25. generalforsamling, som fandt sted i Évian den 19. juni 1973. I dette bilag hedder det således: »*Vedrørende 19. juni 1973:*

1. Som hidtil skal genparter af fakturaer og en månedlig opgørelse over den samlede eksportmængde sendes til sekretariatet.

2. Genparter af bekræftede ordrer skal sendes personligt til H. Wittefeldt uden følgeskrivelse« (3).

(37) De GVPA-medlemmer, som traditionelt spillede rollen som »price leader« på nogle af de af GVPA betegnede »frie eksportmarkeder« (se pkt. 40—52), sendte GVPAs sekretariat de pristabeller, som de fastsatte for disse markeder. Heraf fulgte, at Nicolaus efter hver beslutning om prisforhøjelse fastsatte og meddelte sekretariatet den for Nederlandene gældende prisliste; Dalle & Lecomte gjorde det samme for Belgiens vedkommende, ligesom Serlachius gjorde det for Danmarks og de øvrige skandinaviske landes vedkommende.

---

(1) Oversat uddrag af det af Burgo udfærdigede referat af møde den 19. juni 1973. *Original tekst:* »I partecipanti interessati hanno chiesto se è possibile intervenire presso la CIMA per fermare queste esportazioni o almeno per ottenere che le stesse vengano segnalate ai paesi interessati«.

(2) *Original tekst:* »Poiché copia delle singole fatture di esportazione di tutte le cartiere associate vengono da sempre già inviate regolarmente alla GVPA, sarà agevole fare i conteggi relativi«.

(3) *Original tekst:* »Ref. June 19th 1973
1) As hitherto copies of invoices and a monthly report of the tonnage exported are to be sent to the Secretariat.
2) Copies of order confirmations are to be sent personally to Mr. H. Wittefeldt without any accompanying letter«.

b) *Videresendelse af oplysningerne til medlemsvirksomhederne*

(38) På grundlag af oplysningerne i de regelmæssigt tilsendte fakturaer for eksportsalg opstillede GVPAs sekretariat statistiske tabeller over omfanget af hver producents eksport. Nærmere betegnet angiver disse tabeller omfanget af det enkelte medlems månedlige eksport af pergamentpapir til de forskellige lande samt den samlede størrelse af denne eksport fra den 1. januar i det løbende år. Disse månedlige eksporttabeller blev af GVPAs sekretariat regelmæssigt tilsendt alle medlemmerne.

(39) Så snart GVPAs sekretariat havde modtaget de af de i pkt. 37 nævnte producenter fastsatte prislister, videresendtes disse til de andre medlemmer, således som det fremgår af de nedenfor anførte konkrete eksempler vedrørende den anvendte fremgangsmåde ved fastsættelsen af priserne på eksportmarkederne.

4. **Fælles prisfastsættelse på eksportmarkederne**

(40) Generelt set er forhøjelsen af priserne på »de frie eksportmarkeder« — dvs. de lande, hvori ingen af medlemmerne har sæde — sket i to faser. Først fastsatte GVPAs medlemmer under en generalforsamling procenten for prisforhøjelsen samt datoen for de nye prisers ikrafttræden; dernæst fremsendte de medlemmer, som spillede rollen som »price leader« på de pågældende markeder, de prislister, som de på grundlag af den tidligere besluttede procentsats havde udarbejdet i enkeltheder til GVPAs sekretariat med henblik på videresendelse til de andre medlemmer.

(41) Til trods for at de har deltaget i møder; hvor man har vedtaget forhøjelser af priserne på eksportmarkederne i Fællesskabet, har et vist antal virksomheder (Alamigeon, Burgo, Wiggins Teape) praktisk taget ikke foretaget leverancer til disse markeder enten på grund af utilstrækkelig produktion eller fordi kvaliteten af deres varer var for ringe til at opfylde de belgisk-luxembourgske, danske og nederlandske forbrugeres krav.

(42) På GVPAs 25. generalforsamling, som blev afholdt den 19. juni 1973 i Évian, besluttede deltagerne — efter at have underrettet hinanden om priserne i de respektive lande — at hæve eksportprisen på eksportmarkederne indenfor EØF med virkning fra den 2. juli 1973. Disse beslutninger om prisforhøjelser omtales i det af Burgos repræsentant udfærdigede referat, hvori det i øvrigt præciseres, at priserne skulle hæves med følgende procenter i fællesskabslandene: 6 % i Belgien, 8 % i Nederlandene og 8 % i Danmark.

(43) Den 5. og den 9. juli 1973 meddelte GVPA alle sine medlemmer de priser, som skulle anvendes på de europæiske markeder og på de markeder, hvor priserne var udtrykt i dollars (østeuropæiske og oversøiske lande); i disse priser — som hidrørte fra Dalle & Lecomte (for BLØU), fra Nicolaus (for Nederlandene) fra Serlachius (for Danmark) og fra GVPA selv (for de andre markeder) — var de på mødet den 19. juni 1973 vedtagne forhøjelser medregnet. De procentsatser, som var anført i det af Burgos repræsentant udfærdigede referat, fremgik i øvrigt tydeligt af den følgeskrivelse, hvormed priserne fremsendtes.

(44) Det fremgår af det af Burgos repræsentant udfærdigede mødereferat, at GVPAs medlemmer på mødet den 20. september 1973 i København — efter langvarig diskussion om prisniveauet — besluttede at forhøje priserne på eksportmarkederne med følgende procentsatser: 10 % med øjeblikkelig virkning i de lande, hvor priserne udtrykkes i dollar, og 10 % fra den 1. januar 1974 på alle de øvrige eksportmarkeder.

(45) De priser, som GVPA meddelte medlemmerne, bekræfter disse forhøjelser:

a) ved skrivelse af 20. september 1973 meddeltes den af Nicolans for Nederlandene med virkning fra 1. januar 1974 fastsatte pris; heri var inkluderet den på mødet den 20. september 1973 vedtagne forhøjelse på 10 %;

b ved skrivelse af 27. september 1973 meddeltes:

— den pris, som skulle gælde for de oversøiske markeder og Østeuropa, hvor priserne udtrykkes i dollars; i følgeskrivelsen præciseredes det, at denne pris omfattede den på mødet i København den 20. september 1973 vedtagne forhøjelse på 10 %, samt at en ny forhøjelse på 10 % skulle gennemføres med virkning fra 1. januar 1974;

— den pris, som skulle være gældende i Nordeuropa, Schweiz og Østrig, samt prisen for landene i franc-zonen; i disse

priser var medregnet den på mødet i København vedtagne forhøjelse på 10 % med virkning fra 1. januar 1974.

c) ved skrivelse af 16. november 1973 meddeltes den af Dalle & Lecomte i Belgien anvendte pris iberegnet en forhøjelse på ca. 9 %; for så vidt angår Dalle & Lecomtes pris bør det nævnes, at det i det af Burgos repræsentant udfærdigede referat fremgår, at hr. Dalle ikke var fuldstændig enig med hensyn til en forhøjelse på 10 % i Belgien, og at han forbeholdt sig ret til at nedsætte denne procent;

d) den i Danmark af Serlachius anvendte pris blev meddelt den 2. april 1974; den omfattede ligeledes den den 20. september 1973 vedtagne forhøjelse på 10 %.

(46) På mødet den 31. januar 1974 i København besluttede de delegerede efter at have meddelt de i deres respektive lande anvendte priser at gennemføre en ekstra forhøjelse på 79 dollars pr. ton til udligning af de højere energiomkostninger. Samtidig blev det anbefalet at begrænse udbudet med henblik på — med virkning fra april måned — at kunne gennemføre de forhøjelser, som skulle vedtages på mødet den 1. marts 1974. I GVPAs følgeskrivelse af 4. februar 1974 blev der erindret om beslutningen om at gennemføre denne ekstra forhøjelse, og det præciseredes, at den skulle have virkning fra 1. april 1974.

(47) På mødet den 1. marts 1974 i København bekræftedes beslutningen om at gennemføre en ekstra forhøjelse på 79 dollars med virkning fra 1. april 1974, og det blev endvidere besluttet at forhøje eksportpriserne med 5 %.

(48) Den af Serlachius den 1. marts 1974 fastsatte pris for Danmark indeholdt disse forhøjelser. De på mødet den 1. marts 1974 vedtagne forhøjelser var ligeledes medregnet i de priser, som GVPA den 8. marts 1974 fremsendte for markederne uden for EØF, den 15. marts 1974 fremsendte for franc-zonen og den 18. marts 1974 fremsendte for Belgien/Luxembourg. Den pris, som Nicolaus fastsatte for Nederlandene, omfattede udover den nævnte forhøjelse på 79 dollars en forhøjelse af grundprisen på 8 % og ikke på 5 % som aftalt. Nicolaus anførte i så henseende foroven i sin til GVPA fremsendte nye prisliste for Nederlandene, der var gældende fra 1. april 1974, at på grund af stigningerne i råvare- og lønomkostningerne havde virksomheden været »tvunget til at hæve sine priser til følgende beløb«.

(49) På generalforsamlingen den 16. maj 1974 i Cascais (Portugal) besluttede GVPAs medlemmer efter at have bekendtgjort priserne på de nationale markeder at forhøje priserne med 15 % på alle eksportmarkederne samt at foretage en yderligere forhøjelse på gennemsnitligt 7—8 % i de lande, hvor priserne var lavest, skulle den yderligere forhøjelse være på mindst 5 %.

(50) Disse prisforhøjelser blev bekræftet dels i en skrivelse af 27. maj 1974 fra GVPA til organisationens medlemmer, dels i de priser, som fastsattes af:

— Serlachius den 16. maj 1974 for Danmarks vedkommende,

— Dalle & Lecomte den 1. juli 1974 for Belgiens vedkommende

— Nicolaus den 28. maj 1974 for Nederlandenes vedkommende.

(51) Endelig blev der på mødet den 30. oktober 1974 i München truffet afgørelse om at gennemføre følgende eksportprisforhøjelser med virkning fra 1. januar 1975:

— 125 dollars pr. ton for de oversøiske lande

— 10 % for de skandinaviske lande,

— 8 % for de øvrige europæiske lande.

(52) Disse forhøjelser bekræftedes i følgende skrivelser og prislister fra GVPA:

— skrivelse af 4. november 1974 indeholdende de af Serlachius anvendte priser i Danmark, i de øvrige skandinaviske lande, i Østrig og i Schweiz,

— skrivelse af 19. november 1974 indeholdende den af Nicolaus anvendte pris i Holland,

— skrivelse af 26. november 1974 indeholdende de i Belgien og i franc-zonen gældende priser.

II. ANVENDELSE AF EØF-TRAKTATENS ARTIKEL 85, STK.1

(53) I henhold til EØF-traktatens artikel 85, stk. 1, er alle aftaler mellem virksomheder, alle vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder og alle former for samordnet praksis, der kan påvirke handelen mellem medlemsstater, og som har til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for fællesmarkedet, uforenelige med fællesmarkedet og forbudt.

(54) Visse af de ovenfor beskrevne omstændigheder vedrører adfærd, som er bragt til ophør, og for hvilke forældelsesfristen for at pålægge bøde er

udløbet. Kommissionen kan endvidere kun konstatere overtrædelser i det omfang, hvor de kendsgerninger, som den har kendskab til, gør det muligt for den at fastslå overtrædelserne på grundlag af tilstrækkeligt bevis. Under disse omstændigheder har Kommissionen fundet, at der forelå de i det følgende beskrevne overtrædelser.

1. GVPA-medlemmernes adfærd på det britiske marked

(55) Af det under pkt. 18 citerede uddrag af referatet af GVPAs møde den 4. februar 1971 fremgår det, at Wiggins Teape efter indstillingen af Inveresks produktion agtede at forbeholde sig hele det engelske og irske marked, og at denne virksomhed foreslog at supplere sin egen utilstrækkelige produktion gennem leveringer fra andre GVPA-medlemmer.

(56) Af den skrivelse, som Wiggins Teape den 22. marts 1971 sendte til alle sine kunder samt til Inveresks tidligere kunder, fremgår det, at de andre europæiske producenter var indforstået med at levere Wiggins Teape de mængder af pergamentpapir, som var nødvendige til dækning af hele den britiske efterspørgsel.

(57) De af Wiggins Teape og GVPA opstillede importtabeller samt de officielle statistikker over udenrigshandel (se pkt. 20 og 21) viser desuden, at det ikke lykkedes Wiggins Teape at forbeholde sig hele det irske marked, eftersom visse forbrugere på dette marked får deres leveringer direkte fra Schleipen & Erkens, men de viser også, for så vidt angår det britiske marked har de europæiske producenter udelukkende leveret til Wiggins Teape uden nogensinde at levere direkte til de britiske brugere.

(58) Selv om en toldafgift på 18 % på den engelske import af pergamentpapir kunne vanskeliggøre de kontinentale producenters afsætning på det engelske marked, var situationen dog også den, at brugerne var nødt til at hente en betydelig del af deres forsyninger fra udlandet. Under alle omstændigheder kan denne toldafgift ikke påberåbes efter dens ophævelse den 1. januar 1972. Det kan ligeledes fastslås, at vanskelighederne i forbindelse med tilpasningen til de engelske standarder eller til de engelske brugeres særlige krav har kunnet overvindes af de kontinentale producenter, som gennem flere år regelmæssigt har leveret ret betydelige mængder af pergamentpapir til Wiggins Teape.

(59) Disse kendsgerninger bekræfter således, at der fra maj 1971 til december 1974 mellem Wiggins Teape og de GVPA-medlemmer, der regelmæssigt har leveret pergamentpapir til den engelske virksomhed, har eksisteret en samordnet praksis, som for de kontinentale producenters vedkommende (Alamigeon, Dalle & Lecomte, Feldmühle, Nicolaus og Schleipen & Erkens) bestod i at undlade at levere pergamentpapir til de engelske brugere, samtidig med at de accepterede at forsyne Wiggins Teape med de mængder, denne virksomhed havde brug for for at supplere sin egen utilstrækkelige produktion og for således at kunne dække hele det engelske behov for pergamentpapir.

(60) Siden den 1. januar 1973 (datoen for Det forenede Kongeriges tiltrædelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab) har en sådan samordnet praksis haft til formål og til følge at begrænse konkurrencen inden for fællesmarkedet. Den forhindrer således konkurrenterne til Wiggins Teape inden for Fællesskabet i at levere pergamentpapir direkte til de britiske forhandlere og brugere.

(61) Ved således at begrænse de tyske og franske producenters mulighed for at eksportere til det engelske marked kan denne samordnede praksis desuden påvirke handelen mellem medlemsstaterne.

(62) Den omstændighed, at den eneste engelske producents (Wiggins Teape- produktionskapacitet (6 000 ton) var ca. 20 % mindre end kundernes forbrug, er tilstrækkelig til at vise, at de kontinentale producenter havde mulighed for at foretage betydelige direkte leverancer til de engelske aftagere af pergamentpapir. Det kan således konstateres, at denne samordnede praksis har begrænset konkurrencen mærkbart, samtidig med at den kan påvirke handelen mellem medlemsstater.

2. Udveksling af oplysninger im eksportens omfang samt om priserne

(63) a) Indsamling og bearbejdning af talmateriale med henblik på at opstille statistikker over industriens produktion og salg påhviler i henhold til loven de offentlige kontorer for statistik samt brancheorganisationerne i samarbejde med virksomhederne. Der er følgelig intet til hinder for; at nationale eller

europæiske brancheorganisationer, som repræsenterer de samme interesser i forskellige lande, organiserer udveksling og statistiske data, som belyser den berørte branches produktions- og salgsforhold uden angivelse af de berørte virksomheders identitet.

(64) Det forholder sig på samme måde, når sådanne samlede statistiske oplysninger gives på en mere detaljeret måde end de officielle statistikker for så vidt angår de pågældende produkter og perioder. De virksomheder, som deltager i udvekslingen af sådanne detaljerede statistiske oplysninger, må dog være indstillet på, at Kommissionen, når der foreligger begrænsninger af konkurrencen, omhyggeligt vil undersøge situationen i de tilfælde, hvor udviklingen på de pågældende markeder lader formode, at der findes samordnet praksis om en stiltiende opdeling af markedet eller fastsættelse af priser. I denne forbindelse må man tage i betragtning, at de interesserede virksomheder har mulighed for at identificere de øvrige deltageres konkurrencemæssige adfærd.

Man må i øvrigt også allerede ved indsamlingen af oplysningerne som et indicium, der peger mod en samordnet praksis, betragte den regelmæssige fremsendelse til sekretariatet for sammenslutningen af de interesserede virksomheder af fakturaer eller andre individuelle oplysninger, som normalt må anses for at være forretningshemmeligheder, som ikke er nødvendige for udarbejdelsen af periodiske, selv månedlige, statistikker (se pkt. 36). I sådanne tilfælde er det tilstrækkeligt til centralen at fremsende supplerende tal hidrørende fra de i den pågældende periode udarbejdede fakturaer.

(65) Når der i tilfælde som dette, hvor der er tale om et system med gensidig udveksling af statistiske data gående ud på tilbagesendelse til konkurrenterne af data individualiseret på virksomhederne, er et sådant system tilstrækkeligt til at udgøre en samordnet praksis i strid med artikel 85, stk. 1. Denne form for udveksling af oplysninger — vedrørende omfanget af de enkelte medlemmers eksport — gør det muligt at få kendskab til de pågældende virksomheders forhold på de forskellige markeder og skaber således mellem de deltagende virksomheder en form for solidaritet og gensidig påvirkning, som nødvendigvis fører til en samordning af deres økonomiske aktiviteter. Disse virksomheder fjerner således visse risikomomenter, som konkurrencen indebærer, og benytter i stedet er praktisk samarbejde, hvilket fører til konkurrencebetingelser, som ikke svarer til markedets normale betingelser. En sådan adfærd, som er i modstrid med bestemmelserne i artikel 85, stk. 1, omtales ikke i Kommissionens meddelelse vedrørende samarbejde mellem virksomheder [1], særlig afsnit II 1 i denne meddelelse.

(66) At en sådan udveksling af oplysninger fører til en større gennemskuelighed af markedet, ændrer intet i denne vurdering. EØF-traktaten tilsigter et system med ufordrejet konkurrence. Ufordrejede konkurrenceforhold er uforenelige med en kunstigt skabt markedssituation, hvori — som i dette tilfælde — visse konkurrencerisici fjernes ved en unormal gennemskuelighed, som virker til fordel for sælgerne og ikke for køberne.

(67) b) Også den gensidige udveksling af oplysninger vedrørende salgspriserne kan kun forklares som en bestræbelse på at samordne de pågældende virksomheders adfærd på markedet og skabe konkurrencebetingelser, som ikke svarer til de normale markedsbetingelser, idet et praktisk samarbejde træder i stedet for de risici, som priskonkurrencen medfører. Som en naturlig følge heraf fører de virksomheder, som deltager i denne udveksling af oplysninger, i forbindelse med deres eksport en prispolitik, der er tilpasset efter adfærden hos de virksomheder, som besidder en overvejende markedsandel i importlandet og har særlige forbindelser med forhandlerne i dette land.

(68) De producenter, som måtte ønske at eksportere til disse lande, kunne ganske vist gennem mellemmænd skaffe sig disse virksomheders prislister, men denne fremgangsmåde ville være betydeligt mere kompliceret og tidkrævende. Den spontane meddelelse af vigtige oplysninger om priser bør således betragtes som en kunstig ændring af konkurrencebe-

---

[1] EFT nr. C 75 af 29. 7. 1968, s. 3.

tingelserne med det formål at skabe solidaritet og mulighed for gensidig indflydelse mellem konkurrenter.

(69) De ovenfor omtalte former for adfærd, som består i, at GVPAs medlemmer oplyser hinanden om omfanget af eksporten samt om de på eksportmarkederne anvendte priser, er former for samordnet praksis, som har til formål at fordreje og begrænse konkurrencen inden for Fællesmarkedet.

(70) Disse former for praksis kan påvirke handelen mellem medlemsstater, fordi hver enkelt af de virksomheder, som berøres af denne udveksling af oplysninger om priserne og eksportens omfang, foranlediges til at fastlægge sin pris- og salgspolitik i overensstemmelse med de andre producenter, som tager del i denne udveksling, hvoraf følger, at de naturlige handelsveje mellem medlemsstaterne kan påvirkes kunstigt i væsentligt omfang.

3. Prisfastsættelse på eksportmarkederne

(71) Som omtalt ovenfor under pkt. 40—52, mødtes GVPA-medlemmerne flere gange årligt med henblik på at fastsætte salgspriserne for pergamentpapir på det belgisk-luxembourgske, danske og nederlandske marked ; dette udgør en samordnet praksis som udtrykkeligt omtalt i traktatens artikel 85, stk. 1, litra a).

(72) Denne praksis har en alvorlig begrænsning af konkurrencen på Fællesskabets marked for pergamentpapir til formål, idet den netop berører Fællesskabets åbne markeder, forstået således, at adgangen hertil ikke — i modsætning til GVPA-medlemmernes nationale markeder — frembyder særlige vanskeligheder som følge af specielt udformede normer.

(73) Det forhold, at visse producenter — især Nicolaus og Rube — til tider på de førnævnte markeder har afsat deres varer til priser, der var lavere end angivet i de til alle GVPA-medlemmerne fremsendte prislister, er ikke ensbetydende med, at der ikke foreligger en overtrædelse. Alle de interesserede virksomheders prisforhøjelser fandt sted på netop de datoer, som blev vedtaget på møderne, og de reelle procentuelle forhøjelser lå meget tæt ved de vedtagne. Selv om visse GVPA-medlemmer ikke har foretaget leverancer af pergamentpapir til det belgisk-luxembourgske, danske og nederlandske marked, (se pkt. 41), udgør alene det forhold, at disse virksomheder har deltaget i de drøftelser, under hvilke salgspriserne for disse markeder blev fastsat, samt at de regelmæssigt har modtaget prislisterne for disse markeder, en overtrædelse af bestemmelserne i artikel 85, stk. 1. En sådan adfærd medfører faktisk en billigelse af en potentiel begrænsning af konkurrencemulighederne for de berørte virksomheder.

III. ANVENDELSE AF TRAKTATENS ARTIKEL 85, STK. 3

(74) I henhold til EØF-traktatens artikel 85, stk. 3, kan bestemmelserne i artikel 85, stk. 1, erklæres uanvendelige på enhver aftale eller kategori af aftaler mellem virksomheder, på enhver vedtagelse eller kategori af vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder og på enhver samordnet praksis eller kategori deraf, som bidrager til at forbedre produktionen eller fordelingen af varerne eller til at fremme den tekniske eller økonomiske udvikling, samtidig med at de sikrer forbrugerne en rimelig andel af fordelen herved, og uden at der pålægges de pågældende virksomheder begrænsninger, som ikke er nødvendige for at nå disse mål, og uden at der gives disse virksomheder mulighed for at udelukke konkurrence for en væsentlig del af de pågældende varer.

(75) De ovenfor under pkt. 55—73 beskrevne former for samordnet praksis bestående i at forbeholde det engelske marked for Wiggins Teape ved kun at levere til denne virksomhed, i at oplyse hinanden om omfanget af eksporten og de noterede priser samt i at fastsætte forhøjelserne af salgspriserne i fællesskab på eksportmarkederne skulle have været anmeldt, for at dispensation i henhold til traktatens artikel 85, stk. 3, kunne meddeles. Da der ikke foreligger en sådan anmeldelse, kan der i medfør af artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 17 ikke meddeles dispensation.

(76) Selv om de ovenfor nævnte tilfælde af samordnet praksis var blevet anmeldt, er Kommissionen af den opfattelse, at bestemmelserne i artikel 85, stk. 3, ikke kunne være blevet anvendt herpå. Eftersom formålet med disse former for samordnet praksis bestod i at undlade at konkurrere med et medlem på dennes nationale marked eller i udveksling af oplysninger om de af de enkelte

firmaer eksporterede mængder og om de noterede priser eller i fælles fastsættelse af priserne for visse eksportmarkeder, kan der ikke være tale om en forbedring af produktionen eller fordelingen, som kunne komme forbrugerne til gode.

IV. ANVENDELSE AF ARTIKEL 3 OG ARTIKEL 15, STK. 2, I FORORDNING NR. 17/62

(77) Kommissionen betragter følgende som overtrædelser af artikel 85:

(78) 1. Alamigeon, Dalle & Lecomte, Feldmühle, Nicolaus, Schleipen & Erkens og Wiggins Teape har deltaget i en samordnet praksis, som for de franske og tyske virksomheder bestod i at afholde sig fra at levere pergamentpapir direkte til de engelske brugere samtidig med at de forsynede Wiggins Teape med de mængder, som denne virksomhed behøvede med henblik på at supplere sin utilstrækkelige produktion, så den alene kunne dække den direkte forsyning til alle de engelske kunder.

(79) 2. De tyske og franske producenter samt Burgo, Wiggins Teape og Serlachius har deltaget i en samordnet praksis, som dels bestod i regelmæssigt at udveksle oplysninger om omfanget af hver virksomheds eksport, dels i at oplyse hinanden om deres respektive priser.

(80) 3. De ovenfor under pkt. 79 nævnte producenter af pergamentpapir har deltaget i en samordnet praksis, som bestod i, at de ved periodiske aftaler fastsatte salgspriserne på det belgisk-luxembourgske, danske og nederlandske marked.

(81) I medfør af artikel 15, stk. 2, litra a), i forordning nr. 17/62 kan Kommissionen ved beslutning pålægge virksomhederne bøder på mindst tusind og højst en million regningsenheder, idet sidstnævnte beløb dog kan forhøjes til 10 % af omsætningen i det sidste regnskabsår, såfremt de forsætligt eller uagtsom har begået en overtrædelse af bestemmelserne i traktatens artikel 85, stk. 1. Ved fastsættelsen af bødens størrelse skal overtrædelsens grovhed og varighed tages i betragtning.

(82) Wiggins Teapes og de tyske og franske producenters adfærd på det engelske marked synes ikke — i betragtning af de daværende økonomiske omstændigheder at have alvorlige konkurrencebegrænsende virkninger. Det er således sandsynligt, at de kontinentale producenter efter lukningen af Inveresk-fabrikken — især i betragtning af nedgangstendensen på det pågældende marked — kun med stor vanskelighed kunne have gennemført en mærkbar forøgelse af deres afsætning på det engelske marked, især hvis Wiggins Teape ikke havde bidraget effektivt til at få suspenderet anvendelsen af en toldafgift på 18 %. Der er således ikke grund til, at de virksomheder, som har deltaget i denne overtrædelse, skal pålægges bøder.

(83) Den af GVPAs medlemmer førte praksis bestående i gensidig udveksling af oplysninger vedrørende de enkelte virksomheders eksport og prisniveau er en overtrædelse, som ikke nødvendigvis er blevet begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed. På det tidspunkt, hvor de pågældende handlinger fandt sted, havde anvendelsen af EØF-traktatens konkurrenceregler endnu ikke givet anledning til kommissionsbeslutninger, som i tilstrækkelig grad præciserer deres rækkevidde på dette område. Betingelserne for anvendelse af artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17 er følgelig ikke opfyldt.

(84) Ved i fællesskab at fastsætte de procentvise stigninger i salgspriserne på det belgisk-luxembourgske, danske og nederlandske marked kunne GVPA-medlemmerne derimod ikke være uvidende om, at de begik en alvorlig overtrædelse af traktatens konkurrenceregler. Iværksættelsen af denne samordnede praksis har således gjort det muligt for de direkte interesserede producenter at fastholde deres stilling på disse markeder uden frygt for priskonkurrence fra de andre deltageres side. Der er på grundlag heraf grund til at idømme disse producenter — dvs. Dalle & Lecomte, Feldmühle, Nicolaus, Rube, Schleipen & Erkens og Serlachius — en bøde. Situationen er ikke helt den samme for Alamigeon, Burgo og Wiggins Teape, som, fordi de ikke har været direkte interesseret i de pågældende markeder (se pkt. 41), kun har spillet en beskeden rolle i denne forbindelse.

(85) Ved fastsættelsen af bødens størrelse skal tidsrummet fra den 19. juni 1973 (datoen for GVPAs 25. generalforsamling i Évian) til den 30. oktober 1974 (datoen for mødet i »Promotion Committee« i München) tages i betragtning. Med henblik på at afgøre, i hvor høj grad de forskellige virk-

somheder har været impliceret i denne samordnede praksis, bør endvidere både omfanget af deres afsætning på de berørte markeder og det samlede omfang af deres pergamentpapirproduktion, som angivet ovenfor under pkt. 9—16, tages i betragtning. I denne forbindelse må der tages hensyn til, at i den pågældende periode (1973—1974) oversteg omsætningen for Dalle & Lecomtes vedkommende 3 000 tons og for både Nicolaus' og Schleipen & Erkens' vedkommende 2 000 tons. Feldmühles og Serlachius' omsætning lå på omkring 100 tons. Rubes produktion var mindre end 40 tons. Endvidere skal de interesserede virksomheders adfærd ved fastsættelsen af priserne tages i betragtning, og især den afdæmpende rolle, som Dalle & Lecomte spillede (se pkt. 45). Under hensyntagen til disse omstændigheder synes det hensigtsmæssigt at fastsætte bødernes størrelse som fastsat i artikel 2.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Wiggins Teape, Alamigeon, Dalle & Lecomte, Feldmühle, Nicolaus og Schleipen & Erkens har begået en overtrædelse af EØF-traktatens artikel 85, stk. 1, ved fra den 1. januar 1973 til udgangen af 1974 at have deltaget i en samordnet praksis, som for de nævnte franske og tyske virksomheders vedkommende bestod i at de på de britiske marked udelukkende leverede pergamentpapir til Wiggins Teape.

2. Alamigeon, Burgo, Dalle & Lecomte, Feldmühle, Nicolaus, Rube, Schleipen & Erkens, Serlachius og Wiggins Teape har begået en overtrædelse af EØF-traktatens artikel 85, stk. 1, ved fra juni 1973 til udgangen af 1974 at have deltaget i en samordnet praksis, som dels bestod i, at de enkelte virksomheder regelmæssigt meddelte hinanden omfanget af deres eksport, dels i at de gensidigt oplyste hinanden om deres respektive priser.

3. De i artikel 1, stk. 2, nævnte producenter af pergamentpapir har begået en overtrædelse af artikel 85, stk. 1, ved i perioden fra juni 1973 til slutningen af 1974 at have deltaget i en praksis, som bestod i, at de på det belgisk-luxembourgske, det danske og det nederlandske marked periodisk samordnede forhøjelserne af deres salgspriser.

Artikel 2

Følgende bøder pålægges de virksomheder, som har begået den i artikel 1, stk. 3, konstaterede overtrædelse:

1. til Dalle & Lecomte en bøde på 25 000 (femogtyve tusinde) RE eller 138 855 (et hundrede og otteogtredive tusinde ottehundrede og femoghalvtres) ffr.;

2. til Feldmühle en bøde på 15 000 (femten tusinde) RE eller 54 900 (fireoghalvtreds tusinde ni hundrede) DM;

3. til Nicolaus en bøde på 25 000 (femogtyve tusinde) RE eller 91 500 (enoghalvfems tusinde fem hundrede) DM;

4. til Rube en bøde på 10 000 (ti tusinde) RE eller 36 600 (seksogtredive tusinde seks hundrede) DM;

5. til Schleipen & Erkens en bøde på 25 000 (femogtyve tusinde) RE eller 91 500 (enoghalvfems tusinde fem hundrede) DM;

6. til Serlachius en bøde på 15 000 (femten tusinde) RE eller 63 000 (treogtres tusinde) finske mark.

Artikel 3

Denne beslutning kan tvangsfuldbyrdes i overensstemmelse med artikel 192 i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab.

De i artikel 2 pålagte bøder vil være at indbetale inden tre måneder efter meddelelsen af denne beslutning på følgende af Kommissionens konti:

a) for Dalle & Lecomtes vedkommende:

Société générale, Direction de l'étranger,
29, boulevard Haussmann,
F—75454 Paris-Cedex 09,
compte n° 0699.2000—00150734050,
CCE Bruxelles;

b) for Feldmühles, Nicolaus', Rubes og Schleipen & Erkens' vedkommende:

Deutsche Bank,
Königsallee 45,
D—4000 Düsseldorf,
Konto Nr. 2399095;

c) for Serlachius' vedkommende:

Banque Bruxelles Lambert,
compte n° 310—0231000—32,
CCE Bruxelles.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til følgende virksomheder:

Papeteries Alamigeon & Lacroix SA, Collas (Frankrig),

Papeteries Dalle & Lecomte SA, Bousbecque (Frankrig),

Gartiere Burgo SpA, Torino (Italien),

Feldmühle AG, Düsseldorf (Tyskland),

4 P Nicolaus Kempten GmbH, Kempten (Tyskland),

4 P Rube Göttingen GmbH, Göttingen (Tyskland),

Schleipen & Erkens AG, Jülich (Tyskland),

G. A. Serlachius OY, Mänttä (Finland),

Wiggins Teape Limited, London (Det forenede Kongerige).

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. december 1977.

På Kommissionens vegne

Raymond VOUEL

Medlem af Kommissionen

BILAG A 1

EKSPORT AF PERGAMENTPAPIR I 1972

NIMEXE 4803.10

(i tons)

Modtagerland	Oprindelse								
	EUR 9	Tyskland	Frankrig	Italien	Nederlandene	Belgien-Luxembourg	Det forenede Kongerige	Irland	Danmark
Verden	10 531 (1)	6 265	3 939	247	53	27	:	:	:
EUR 9	:	3 680	2 017	188	53	28	:	:	:
Tyskland	163	—	45	61	46	8	3	—	—
Frankrig	25	—	—	—	4	19	2	—	—
Italien	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Nederlandene	1 707	1 470	149	87	—	1	—	—	—
Belgien-Luxembourg	1 496	225	1 226	40	3	—	2	—	—
Det forenede Kongerige	:	711	597	—	—	—	—	:	:
Irland	:	24	—	—	—	—	:	—	:
Danmark	:	1 250	—	—	—	—	:	:	—

(1) Vedrører alene de seks oprindelige fællesskabslande.
(— = intet).
(: = ikke til rådighed).

BILAG A 2

EKSPORT AF PERGAMENTPAPIR I 1973

NIMEXE 4803.10

(i tons)

Modtagerland	Oprindelse								
	EUR 9	Tyskland	Frankrig	Italien	Nederlandene	Belgien-Luxembourg	Det forenede Kongerige	Irland	Danmark
Verden	12 072 (1)	6 892	4 589	517	54	20	:	:	:
EUR 9	:	3 204	2 443	450	54	20	:	:	:
Tyskland	160	—	24	90	43	3	—	—	—
Frankrig	144	9	—	124	—	11	—	—	—
Italien	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Nederlandene	1 484	1 263	181	34	—	6	—	—	—
Belgien-Luxembourg	1 689	121	1 355	202	11	—	—	—	—
Det forenede Kongerige	:	544	883	—	—	—	—	:	:
Irland	:	—	—	—	—	—	:	—	:
Danmark	:	1 267	—	—	—	—	:	:	—

(1) Vedrører alene de seks oprindelige fællesskabslande.
(— = intet).
(: = ikke til rådighed).

BILAG A 3

EKSPORT AF PERGAMENTPAPIR I 1974

NIMEXE 4803.10

(i tons)

Modtagerland	Oprindelse								
	EUR 9	Tyskland	Frankrig	Italien	Nederlandene	Belgien-Luxembourg	Det forenede Kongerige	Irland	Danmark
Verden	15 033	7 377	5 505	1 326	140	48	563	20	54
EUR 9	7 734	3 497	2 870	846	60	45	385	20	11
Tyskland	1 092	—	478	553	60	—	1	—	—
Frankrig	277	210	—	49	—	18	—	—	—
Italien	9	6	3	—	—	—	—	—	—
Nederlandene	1 763	1 324	231	180	—	27	1	—	—
Belgien-Luxembourg	1 611	139	1 409	63	—	—	—	—	—
Det forenede Kongerige	1 306	525	750	—	—	—	—	20	11
Irland	407	24	—	—	—	—	383	—	—
Danmark	1 271	1 271	—	—	—	—	—	—	—

(— = intet).